

Antikt OCH LOPPIS

I samlingen finns det mesta en konststopperska och textilkonstnär behöver: vävstol, knäpphärvel, garnvinda, antikt strykjärn och den gamla trotjänaren, symaskinen Singer. Provdockans klänning hittades i en gammal väska som tillhört Helens mormor.

Helen har ett sybehörsmuseum
TEXTILHANTVERK
är min passion!

Det söta skrinet som är uppfällbart har Helen ärvt av sin far, skräddarmästare Åke Florbäck.

Knappsamlingen: tryckknappar, trädknappar (knapp av tunt lindad tråd), bruna nötknappar och knappar för underkläder, skjortor och blusar.

Textilkonstnären och konststopper-skan Helen Francke i Spånga har länge samlat ihop nål och tråd och sybehörs-historia till ett eget litet museum hemma i villan.

Av ANNCATRIN ROSENQVIST Text: LENA KINDBERG
Foto: RÄGNAR OMARSSON

När barnen flyttat hemifrån och deras rum i den gamla Spångavillan stod tomma föddes **Helens Franckes** idé att synliggöra sin samling.

– Jag hade så många fina gamla textila hantverksföremål som jag tyckte om, så jag bestämde mig för att skapa en miljö i mitt hem för dem, säger Helen.

I ett av rummen på övervåningen finns mängder av föremål som flitiga fingrar arbetat med genom tiderna och skapat allt från brukstextil till festkreationer. Det är nästan så man hör vävbommar slå, stickor smattra och frasandet av långa kjolar som fällas! Här finns mycket kuriosa med spännande historia.

Hon visar ett antikt resekit.

Ett litet syetui i silver, dekorerat med en silkestofs.

– Det är det finaste jag har och jag tror att det är minst 120 år gammalt, säger Helen.

INTRESSERAD AV DETALJERNA

En del av sakerna har köpts hos antikhandlare och på loppisar, men mycket är arvegods. Det kommer från Helens mormor som vävde, men framför allt från Helens far Åke Florbäck som var skräddarmästare. Helen har mer eller mindre vuxit upp i sin fars skrädderi, där även mor Ulla-Britt arbetade.

– Jag älskade miljön och att vara med far och mor bland kläder, tyger och saxar, säger Helen, som är säker på att hen-

Helen har samlat flera olika nåldynor. De stora nålarna används som makraménålar.

nes framtida passion och yrkesval började växa fram i skrädderiet redan när hon var barn.

Från tio års ålder sydde Helen alla sina kläder själv och som tonåring blev hon en tjej som alltid klädde sig i egen-designade kläder.

– Det var viktigt för mig att ha min egen stil och det har jag än i dag. Jag älskar tuffa tyger, gärna herrtyger, som jag syr klänningar och kjolar av.

Detaljer har alltid varit viktigt för mig; skor, smycken och kläder ska passa ihop, säger Helen som aldrig skulle klä sig utan att se till att allt matchar.

Helen har gått kurser och har en gedigen textilutbildning på Tillskärarakademin. Hon arbetar som konststopperska och lagar hål på kläder och på andra nya eller gamla textilier. Hon håller till i sin egen ateljé där hon också producerar

Fortsättning på nästa sida ▶

På öppna hyllor står antika korgar fyllda med knappar, spännen, tråd, stickor och garn i naturmaterial.

Gamla måttband, den ena i ett hölje av mässing och den andra av brunt läder är båda köpta hos en antikhandlare.

Fortsättning från föregående sida
konsthantverk i textil och vägg-
smycken i makramé.

– Jag får uppdrag av andra
skräddare eller privatpersoner
som har trasiga textilier. Ibland
blir det specialbeställningar på
kläder eller annat som ska sys
och användas som prototyper
eller vid filminspelningar. Nu
håller jag på att laga en altar-
duk till en av våra kyrkor, säger
Helen. I ateljén i Spånga finns
även en butik där Helen säljer
både eget och andras hantverk
i naturmaterial.

– Tidigare stod jag på jul-
marknader som till exem-
pel den på Stortorget i Gamla
Stan. Numera blir det mest på
mässor och under sommartid i
Nynäshamn och på skärgårds-
ön Torö, där familjen har som-
marställe, säger Helen.

Att Helen Francke har hant-
verket som levebröd, livsstil
och passion visar sig tydligt i
hela hennes person, och även i
hennes sätt att tala om sin kär-
lek till hantverksyrket:

– Jag kan sitta och arbeta
hela dagen i min ateljé med
en stoppning och riktigt längta
tills jag kommer hem och får
börja handarbete på något nytt,
säger Helen och skrattar. ■

Sirliga monogram är som konst-
verk. Helen har mallar och fär-
diga band, ja, allt man behöver
för att brodera vackra mono-
gram, kanske på ett lakan eller
örngott.

Överst i det gamla skrinet ligger nålfat i silver för knappnålar och
sådant man behöver ha nära till hands när man syr.

Fingerborgarna är arvegods från Helens far
som på 40-talet arbetade på NK
som skräddarmästare.

En kjolmätare fungerar så att v-
krita puffas ut till ett streck på
kjolen i rätt höjd, när man
trycker på gummiblåsan.
– Perfekt när man ska lägga up-
fällan på kjolar, säger Helen.